

МАРКО КРАЉЕВИЋ И КЋИ КРАЉА АРАПСКОГА/ВУКОВА ЗБИРКА

1. Пита мајка Краљевића Марка:
2. „Ја мој синко, Краљевићу Марко!
3. „Што ти градиш многе задужбине?
4. „Ил’ си тешко Богу згријешо,
5. „Ил’ си лудо благо задобио?”
6. Вели њојзи од Прилипа Марко:
7. »Ој Бога ми, моја стара мајко!
8. „Једном бијох у земљи Арапској,
9. „Па ураних на воду чатрњу,
10. „Да напојим мојега Шарина;
11. „Кад ја дођох на воду чатрњу,
12. „Ал’ на води дванаест Арапа;
13. „Ја шћадијох, мати, преко реда
14. „Да напојим мојега Шарина,
15. „Не даде ми дванаест Арапа;
16. „Мати моја, извадисмо кавгу:
17. „Ја потегох тешку топузину,
18. „Те ударих црна Арапина,
19. „Ја једнога, мене једанаест,
20. „Ја двојицу, мене десетина,
21. „Ја тројицу, мене деветина,
22. „Ја четири, а мене осмина,
23. „Ја петину, а мене седмина,
24. „Ја шестину, а мене шестина;
25. „Шестина је мене надвладала,
26. „Свезаше ми руке наопако,
27. „Одведоше краљу Арапскоме,
28. „Краљ ме баци на дно у тавницу,
29. „Ја тавновах за седам година,
30. „Нит’ ја знадох, кад ми љето дође,
31. „Нит’ ја знадох, кад ми зима дође,
32. „Осим једно, моја стара мајко:
33. „Зими би се грудале ђевојке,
34. „Пробаце ми по груду снијега,
35. „По том знадем, да је дошла зима;
36. „Љети баце стручак босиока,
37. „По том знадем, да је љето, мајко.
38. „А кад наста осма годинца,
39. „Тавница ми није додијала,
40. „Додија ми Арапка ђевојка,
41. „Мила ћерца Краља Арапскога,
42. „Долазећи јутром и вечером;
43. „Виче мене на тавнички пенџер:
44. „ „Не трун’, јадан, у тавници, Марко!
45. „ „Већ дај мене твоју вјеру тврду,
46. „ „Да ћеш мене узет’ за љубовцу,
47. „ „Да избавим тебе из тавнице,
48. „ „Добра твога из подрума Шарца,
49. „ „Покупићу жутијех дуката,
50. „ „Болан Марко! Колико ти драго.” ”
51. „Кад се, мати, виђех на невољи,
52. „Скинух капу, метнух на кољено,
53. „Па се кунем капи на кољену:
54. „ „Тврда вјера! Оставит’ те не ћу;
55. „ „Тврда вјера! Преварит’ те не ћу;
56. „ „И сунце је вјером преврнуло,
57. „ „Те не грије зими к’о и љети,
58. „ „А ја вјером преврнути не ћу.“ ”
59. „То промисли Арапка ђевојка,
60. „Промислила, да се кунем њојзи:
61. „Једно вече бјеше омркнуло,
62. „Отвори ми од тавнице врата,
63. „Изведе ме из тавнице, мајко,
64. „Доведе ми помамна Шарина,
65. „И још себе бољег од Шарина,
66. „На обадва бисаге дуката,
67. „Донесе ми сабљу оковану;
68. „Отале се доватисмо коња
69. „И одосмо кроз земљу Арапску.
70. „Каде јутро бјеше освануло,
71. „И ја сједох, мати, отпочиват’
72. „А уза ме Арапка ђевојка,
73. „Загрли ме црнијем рукама,
74. „Кад погледах, моја стара мајко,
75. „Она црна, а бијели зуби,
76. „То се мене мучно учинило,
77. „Ја потегох сабљу оковану,
78. „Ударих је по свилену пасу,
79. „Кроз њу сабља, мати, пролећела;
80. „Прихватих се мојега Шарина,
81. „Још Арапци глава проговара:
82. „ „Богом брате, Краљевићу Марку!
83. „ „Немој, болан, мене оставити!“ ”
84. „Ту сам, мати, Богу згријешо,
85. „А велико благо задобио,
86. „Те ја градим многе задужбине.”